

ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ.
Ετησίαν Φοίνικας 36
Εξαμηνιαία 18
Τριμηνιαία 9
Αι συνδρομαί γίνονται ενταύθα μὲν ἐν τῷ
Γραφείῳ τῆς Ἐφημερίδας, εἰς ἅλα δὲ τὰ
λοιπὰ μέρη τοῦ Κράτους, παρὰ τοῖς Ἐπι-
στάταις τοῦ Ταχυδρομείου.

20 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1830.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ. Παρακαλοῦνται εἰ συνδρομῆται τῆς ἐφημερίδας, ὅσων
τὸ ἐξάμηνον λήγει εἰς τὸ τέλος τοῦ παρόντος μηνὸς, νὰ προκαταβάλωσιν
ἐν καιρῷ τὴν νέαν συνδρομὴν, διὰ νὰ μὴ διακοπῇ ἡ πρὸς αὐτοὺς ἀποστο-
λὴ τῶν φύλλων.

ΕΠΙΣΗΜΑ.

Διὰ διατάγματος ὑπ' Ἀρ. 136 τῆς 7 Δεκεμβρίου,
Ὁ Κύριος Γουστάβος Δε Βρέδε διωρίσθη Ταγματάρχης
τῶν Ἐπιτελῶν ἀνώτερος φρούραρχος εἰς Π. Πάτραι, ἀντὶ τοῦ
παραιτηθέντος Ἀντισυνταγματάρχου Κυρίου Ρανικῶφ.

Ἀρ. 138. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τοῦ ὑπ' Ἀρ. 24 διατάγμα ἐκδοθὲν κατὰ
τὴν 5 τοῦ παρελθόντος Μαΐου, περὶ συστάσεως τοῦ Τυπικοῦ
Τάγματος·

Θεωροῦντες, ὅτι δὲν ἐπετρέπετο, εἰμὴ ὁ ὀργανισμὸς μόνον
ἐνὸς Λόχου ὑπὸ τὸ ὄνομα Λόγος Διδακτικὸς·

Θεωροῦντες, ὅτι διὰ τὴν πρόβδον τῆς τακτοποιήσεως
εἶναι ἀνάγκη νὰ διδῶνται ὁ ὀργανισμὸς τοῦ Τάγματος·

Ἐπὶ τῆς προτάσεως τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Τακτικοῦ
καὶ Στρατηγοῦ Ὑπασπιστοῦ τῆς Κυβερνήσεως Κυρίου Γεράρ-
δου, καὶ ἐπὶ τῆς ἀναφορᾶς τοῦ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν
Γραμματέως,

Διατάττομεν.

1. Ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς τοῦ Τακτικοῦ θέλει διοργανίσει
τὸ Τυπικὸν Τάγμα σχηματίζων τοὺς λόχους βῆμην καὶ
κατὰ τὴν ἀνάγκην τῶν προστιθεμένων στρατιωτικῶν.

2. Τὸ Τυπικὸν Τάγμα θέλει συγκεισθαι ἀπὸ 25 λόχους,
τῶν ὁποίων ἡ δύναμις κατὰ μὲν ἐλάχιστον ὅρον θέλει εἶσθαι
ἐξ ὀγδοήκοντα, ἀριθ. 80, κατὰ δὲ μέγιστον ἐξ ἑκατὸν, ἀριθ.
100.

3. Ἐκαστος λόχος εἰς τὸ Τάγμα θέλει ἔχει τοὺς αὐτοὺς,
ὡς καὶ τὸ Τακτικόν, ὑπαξιωματικούς καὶ ἀξιωματικούς,
ὑποτελεῖς καὶ ἐπιτελεῖς, καὶ μίαν, πρὸς τοῖς τυμπανισταῖς,
σάλπιγγα.

4. Ὁ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματεὺ θέλει διακοι-
νῶσι τὸ παρὸν διάταγμα πρὸς τὸν Γενικὸν Διευθυντὴν τοῦ
Τακτικοῦ Ὑπασπιστὴν Στρατηγὸν τῆς Κυβερνήσεως Κ. Γε-
ράρδον, ὅστις ἐπιφορτίζεται τὴν ἐκτέλεσιν του.
Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 7 Δεκεμβρίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματεὺς Π. Γ. ΡΟΔΙΟΣ.

Ἀρ. 141. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τοῦ ὑπ' Ἀρ. 140 διάταγμα περὶ συστά-
σεως καὶ διοργανισμοῦ Στρατιωτικῶν Δικαστηρίων,
Διατάττομεν.

1. Κατὰ μὲν τὸ Δικαστήριον τῆς Δυτικῆς Ἑλλάδος
διορίζονται,

Γεώργιος Βαρνακιώτης	Πρόεδρος.
Διαμάντης Ζεῦδας	
Στάθης Κατσικογιάννης	
Νικόλαος Τσαβέλας	Μέλη.
Ἀνδρέας Ἰσκού	
Δῆμος Τσέλιος	
Ἰωάννης Κουτσονίκας	

Γεώργιος Λάμπρου Ζέρβας, Ἐπίτροπος τῆς Κυβερνήσεως.
Γεώργιος Γαζής, Εἰσηγητὴς Γραμματεὺς.

2. Κατὰ δὲ τὸ Δικαστήριον τῆς Ανατολικῆς Ἑλλάδος,
διορίζονται,

Νότης Βότσαρης	Πρόεδρος.
Γεώργιος Διβουνιώτης	
Διονυσίος Εὐμορφόπουλος	
Τόλιας Λάζου	Μέλη.
Σπύρος Μηλίου	
Ἰωάννης Κλίμακας	
Βασίλειος Μπούργος	

Μάρκος Γγίλης, Ἐπίτροπος τῆς Κυβερνήσεως.
Δημήτριος Σαλτέλης, Εἰσηγητὴς Γραμματεὺς.

3. Κατὰ δὲ τὸ Ἀναθεωρητικὸν Δικαστήριον,
διορίζονται,

Δημήτριος Πλαπούτας,	Πρόεδρος.
Χριστόδουλος Χ. Πέτρου,	
Βασίλειος Πετιμεζᾶς,	Μέλη.
Μακρυ—ἰωάννης,	
Σταυριανὸς Καπετανάκης,	

Κατὰ τὴν ἀνάγκην ἀκολουθῶς θέλουν διορισθῇ ὁ Δημό-
σιος Συνήγορος καὶ ὁ Εἰσηγητὴς.

4. Τὸ μὲν τῆς Δυτικῆς Ἑλλάδος Δικαστήριον θέλει
παρεδρεύει ἐν Μεσολογγίῳ, τὸ δὲ τῆς Ανατολικῆς ἐν Σαλώ-
νοις, τὸ δ' Ἀναθεωρητικὸν ἐν Ἀργεῖ.

5. Ἐκαστος, ἐκτὸς τοῦ κατὰ τὸν βαθμὸν τοῦ μισθοῦ,
θέλει προσαπολαύει κατὰ μῆνα:

Ὁ μὲν Πρόεδρος	Φοίνικας 80.
Τὸ δὲ μέλος	ἐν χιλιάρχῳ 50.
	ἐν πεντακοσίῳ 30.
	ἐν ἑκατόνταρχῳ 20.

Ὁ δὲ Εἰσηγητὴς Γραμματεὺς Φ. 140 κατὰ μῆνα.

6. Ὁ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματεὺς τῆς Κυβερνήσεως θέλει δικαιοκινῶσι τὸν διορισμὸν εἰς ἕκαστον καὶ τὴν ἐξουσίαν τῶν χρῶν τῶν κατὰ τὸ νέον ἔτος.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 10 Δεκεμβρίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης I. A. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματεὺς Π. Γ. ΡΟΔΙΟΣ.

Ἀρ. 142. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ἐκκλῆσις εἰς τὰ
Ἐκκλῆσις Σώματα.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Γινέσ τῶν Ἀρχηγῶν τοῦ ἐλαφροῦ Στρατεύματος ἀνέφρον διὰ τῆς Γραμματείας τὴν ἐπιθυμίαν πολλῶν τῶν ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τῶν, τοῦ νὰ καταταχθῶσιν εἰς τὸ Τυπικὸν Τάγμα. Δὲν ἀμφιδάλλομεν βίβαια, ὅτι ὁ πρῶτιστος σκοπὸς τῶν εἶναι ἡ γύμνασις τῆς ἐσωτερικῆς καὶ Οἰκονομικῆς ὑπηρεσίας, καὶ τελευταίον ἡ ἐπιστροφὴ τῶν εἰς τὰ ἴδια Τάγματα, ὅπου θέλουσιν ἀποδειχθῇ πλείοτερας ἀφελείας ἄξιοι.

Ἀποδεχόμενοι τὴν εὐγενῆ προθυμίαν τῶν συγκατενεύσαμεν εἰς τὴν αἰτησίαν τῶν, καὶ διατάξαμεν ἐπομένως νὰ γίνωσι δεκτοί,

Εἰς ἀξιωματικὸς,
Δύο λοχίαι,
Δύο δεκανεῖς,
Δέκα στρατιῶται.

Ἀποδεχόμενοι τοὺς προκαταλαβόντας τὰς αἰτήσεις τῶν, δὲν ἐννοοῦμεν ν' ἀποκλείσωμεν ποσὸς τοὺς μὴ φθάσαντες ν' ἀναφέρωσι. Τριαύτη πρᾶξις ἤθελε νομισθῇ δικαίως πλεονέκτημα τινῶν μόνον ταγμάτων, ἀντίκειται καὶ εἰς τὸν σκοπὸν μας, ἐπαμβλύει καὶ τὸν ζῆλον τῶν στρατιωτῶν, ἀπὸ τοὺς ὁποῖους ἡ Κυβέρνησις δὲν ἔχει, εἰμὴ ἐν ἀρέστησιν, ἕνεκα τῆς μέχρι τοῦδε σφύροντος διαγωγῆς τῶν. Ἐνομίσαμεν λοιπὸν δίκαιον νὰ κοινοποιηθῇ ἐξ ἴσου τὸ μέτρον τοῦτο καὶ πρὸς τὰ μὴ φθάσαντα ν' ἀναφέρωσι τάγματα, καὶ νὰ προσκληθῶσι καὶ ἐκ τούτων, ἂν τινὲς ἐπιθυμῶσι νὰ συμμετέξωσι τῆς χάριτος ταύτης.

Οἱ ἀποδεχόμενοι εἰς τὸ Τυπικὸν θέλουσι μισθοδοτεῖσθαι, καὶ ἐνδύεσθαι ἐνταῦθα, ἀλλὰ δὲν θέλουσι λειψεῖ, τοῦ ν' ἀπετελῶσι μέρος εἰς τὸ ἀήκον ἐλαφρὸν Τάγμα, ὅπου μετὰ τὴν καιρὸν πρέπει πάλιν νὰ ἐπιστρεφῶσιν.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 10 Δεκεμβρίου 1830,

Ὁ Κυβερνήτης I. A. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματεὺς
Π. Γ. ΡΟΔΙΟΣ.

Ἀρ. 143. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Παρατηροῦντες, ὅτι τὸ ἐν Σαλαμῖνι στρατιωτικὸν Νοσοκομεῖον στερεῖται ἱμπεύρου ἱατροῦ πρὸς ἐπίσκεψιν τῶν στρατιωτικῶν τῆς κατὰ τὴν Ἐλευσίνα στρατιωτικῆς Μοίρας.

Ἐπὶ τῆς ἀναφορᾶς τοῦ ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν Γραμματέως,

Διατάτουμεν.

Α'. Ὁ Κ. Ἀπόστολος Μαυρογένης διορίζεται ἱατρὸς τῶν κατὰ τὴν Σαλαμῖνα στρατιωτικῶν Νοσοκομείων.

Β'. Ὁ ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν Γραμματεὺς θέλει ἐνεργῆσαι τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 13 Δεκεμβρίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης I. A. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματεὺς
Π. Γ. ΡΟΔΙΟΣ.

Ἀρ. 278. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Γνωρίζοντες, πρέπον νὰ βελτιωθῶσιν αἱ ὑπάρχουσαι φυλακαὶ, ἢ καὶ νὰ οἰκοδομηθῶσιν ἐκ θεμελίων νέαι, ὅπου δὲν ὑπάρχουσι, καὶ ὅπου εἶναι ἀναγκαῖαι ἵνα μὴ αἱ προσπάθειαι τῆς δικαστικῆς δυνάμεως ἀποδῶσι μάταιαι, τόσον ἵνα τιμωρῶνται δικαίως ὅσοι ὑποπίπτουν εἰς ποινὴν φυλακίσσεως, ὅσον ἵνα μὴ παραμελῶνται πρὸς τοὺς φυλακισμένους τὰ χρεὴ τῆς φιλανθρωπίας, σύμφωνα μὲ ἐκείνα τῆς δικαιοσύνης.

Ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τῆς Γερουσίας,
Ψηφίζομεν.

1. Ὅσαι φυλακαὶ ὑπάρχουσι, καὶ ὅσαι ἄλλαι φυλακαὶ θέλουσι οἰκοδομηθῇ, τόσον αἱ πρῶται θέλουσι μεταρρυθμῆσθαι, καθ' ὅσον αἱ δευτέραι θέλουσι κατασκευασθῇ, ὡς το ἀκόλουθον ἄρθρον.

2. Ἐκάστη φυλακὴ πρέπει νὰ εἶναι διηρημένη εἰς τρεῖς γενικά τμήματα.

1. Τὸ διὰ τοὺς χρηματικῶς ὀφειλέτας, καὶ τοὺς ἐπανορθωτικῶς κρατούμενους.

2. Τὸ διὰ τοὺς ἐγκλουμένους δι' ἐγκλήματα.

3. Τὸ διὰ τοὺς καταδικασθέντες.

3. Ἐκαστον γενικὸν τμήμα θέλει περιέχει ἰδιαιτέρα τμήματα, διὰ νὰ θέτῶνται οἱ κρατούμενοι κατὰ τὴν φύσιν τοῦ ἐγκλήματος.

4. Ἐκάστη φυλακὴ θέλει περιέχει μίαν αἴθουσαν, εἰς τὴν ὁποῖαν οἱ κρατούμενοι ὀφείλουν νὰ ἐργάζωνται τὴν τέχνην, ἢ τὸ ἐπιτήδευσμά των.

Περὶ τῶν φυλακῶν.

1. Ἐκάστη φυλακὴ ἔχει ἓνα φύλακα.

2. Οὗτος διορίζεται παρὰ τοῦ Διοικητοῦ.

3. Ὁ Διοικητὴς παραχωρεῖ τὴν ἀναγκαίαν ἐκτελεστικὴν δύναμιν εἰς τὴν διεύθυνσιν τοῦ φύλακος.

Περὶ τῆς φυλακίσσεως.

4. Κανεὶς φύλαξ δὲν παραλαμβάνει κανέναν εἰς τὴν φυλακὴν, πρὶν ἢ ὁδηγῶσιν αὐτὸν ἐκτελεστικὴ δύναμις νὰ τὸν χορηγήσῃ τὴν παρὰ τῆς ἀνηκουστικῆς ἀρχῆς διαταγὴν.

Ἐπειδὴ δ' ἕκαστος διεθυντὴς δημοσίου ἐκτελεστικῆς δυνάμεως ἔχει δικαίωμα νὰ κρατῇ τὸν ἐπ' αὐτοφύρῳ πρᾶττοντα ἐγκληματὶ, ὁ φύλαξ παραλαμβάνει τὸν κρατηθέντα ἢ τοὺς κρατηθέντας, λαμβάνων παρ' αὐτοῦ τοῦ διευθυντοῦ τῆς δυνάμεως τὴν δηλοποίησιν τοῦ ἐγκλήματος.

Ἡ παρὰ τοῦ διευθυντοῦ δηλοποίησις ἐκθέτεται ἐγγράφως ἀπὸ τὸν φύλακα, καὶ ὑπογράφεται ἀπὸ τὸν διευθυντὴν, ἢ ἀπὸ δύο μάρτυρας.

5. Ὁ φύλαξ κρατεῖ βιβλίον, ὅπου σημειοῖ τὴν ἡμέραν, τὴν ὥραν, τὸν μῆνα, καὶ τὸ ἔτος τῆς παραλαβῆς τοῦ φυλακισμένου, τὴν συνδεδευστὴν αὐτοῦ διαταγὴν χρονολογουμένην, καὶ τὴν ἐξουσίαν, ἢ τὴν ἐξέδωκε, κατὰ τὸν ἐπισυναπτόμενον τύπον.

6. Ἡ διαταγὴ πρέπει νὰ περιέχῃ τὴν αἰτίαν.

7. Ὁ φύλαξ εἶναι ὑπόχρεως νὰ θέτῃ τὸν φυλακισμένον κατὰ τὴν αἰτίαν εἰς τὸ ἀρκούντιον τμήμα τῆς φυλακῆς.

8. ὁ φύλαξ ὀφείλει ν' ἀναφέρεται ἀμέσως εἰς τὴν ἀνήκουσαν ἐξουσίαν κατὰ τὸν ἄνω τύπον.

9. Ὄταν παραλαμβάνη τινὰ ἀπὸ τὸν διευθυντὴν τῆς δυνάμεως, διὰ νὰ τὸν φυλακίσῃ δυνάμει δηλοποιήσεως αὐτοῦ, δίδει τὴν εἰδήσιν εἰς τὸν Ἀστυνόμον κατὰ τὸν αὐτὸν τύπον.

10. Οἱ φυλακίζόμενοι διὰ πληρωμὴν χρηματικῶν χρεῶν, ἢ διὰ ποσὶν δραπετευσέως, θέτονται εἰς τὰ ἐπανορθωτικὰ τμήματα.

11. Διὰ τοὺς τοιοῦτους φυλακισμένους λαμβάνει χώραν τὸ ἄρθρον 212 τῆς πολιτικῆς διαδικασίας.

12. Οἱ διὰ κατηγορίαν ἐγκλήματος φυλακισμένοι, ἐὰν ζητήσιν τροφοδοσίαν, καὶ ἀποδειχθῇ ἡ πτωχεύειά των, εἶναι εἰς ἕκαστον τοῦ ἐγκαλοῦντος ιδιώτου.

Ὁταν τὸ ἐγκλημα εἶναι δημόσιον, καὶ ὁ ἐγκαλὼν ιδιώτης ἢ εἶναι πτωχός, ἢ δὲν εἶναι εἰς ἑτοιμὸν στάσιν τοῦ νὰ πληρώσῃ, ἡ τροφοδοσία δίδεται ἀπὸ τὸ δημόσιον, τὸ ὅποιον χορηγεῖ πιστίν, διὰ νὰ πληρωθῇ κατὰ τὴν ἀπόφασιν.

Πρὸ τῆς ὁριστικῆς ἀποφάσεως, ἐὰν ὁ ἐγκαλὼν ιδιώτης ἔχῃ τὰ μέσα, τὸ δημόσιον ἀποζημιούται.

13. Οἱ εἰς ὁποιαδήποτε ἐγκληματικὴν ποινὴν κατὰδικαι, ἐὰν ζητήσιν τὴν τροφοδοσίαν, καὶ ἀποδειχθῇ ἡ πτωχεύειά των, εἶναι εἰς ἕκαστον τῆς Κυβερνήσεως.

14. Ἡ τῆς πτωχείας ἀπόδειξις γίνεται δι' ἐνόρκου πιστοποιητικοῦ τοῦ ἱερέως τοῦ χωρίου, ἢ τοῦ ἐφημερίου τῆς ἐν τῇ πόλει ἐνορίας, ἐπιβεβαιουμένου μετὰ τὴν υπογραφὴν ἐνὸς τοῦλάχιστον τῶν Δημογερόντων, ὅτι ὁ δεῖνα εἶναι πτωχός, ἢ γοῦν ὅτι δὲν ἔχει τιποτέ, ἢ ὅτι δὲν ἔχει κατὰστάσιν πλείωσαν τῶν 80 Φινίκων εἰς κινητὰ, καὶ τῶν 120 Φοινίκων εἰς ἀκίνητα.

15. Κανεὶς δὲν δύναται νὰ μετατεθῇ ἀπὸ μίαν φυλακὴν εἰς ἄλλην, ἄνευ ῥητῆς διαταγῆς τῆς ἀνηκούσης ἐξουσίας.

16. Οἱ εἰς ἐγκληματικὴν ποινὴν κατὰδικοι, εἶναι ὑποχρεοὶ νὰ ἐργάζωνται.

17. Ἡ ἐργασία συστάται εἰς ἀναλόγους τέχνας, ἢ ἐπιτηδεύματα ἐνεργούμενα ἐντὸς τῆς φυλακῆς, καὶ ἡ ποινὴ δὲν ὑπερβαίνει τὰ δύο ἔτη.

18. Ὁ τόπος τῆς ἐργασίας εἶναι μέρος τῆς φυλακῆς ἐπὶ τούτῳ διωρισμένον.

19. Οἱ φυλακισμένοι διὰ ποινὴν ὑπερβαίνουσιν τὰ δύο ἔτη δύνανται νὰ μετατεθῶσιν εἰς τὴν κεντρικὴν φυλακὴν.

Αἱ ἐργασίαι, εἰς τῆς ὁποίας ὑπόκεινται οἱ ἐν τῇ κεντρικῇ φυλακῇ κατὰδικοι, εἶναι διαφόρων εἰδῶν, ἀναλόγως τοῦ καιροῦ τῆς ποινῆς.

1. Οἱ ἀφ' ἐνὸς μέχρι τῶν 3 ἐτῶν κατὰδικοι ἐργάζονται εἰς τὴν γεωργίαν.

2. Οἱ μέχρι τῶν 4, εἰς τὸ ναυπηγεῖον.

3. Οἱ μέχρι τῶν 5, εἰς τὴν ἐπισκευὴν τῶν ὀχυρωμάτων.

4. Οἱ μέχρι τῶν 6, εἰς τὴν ἀνακκίνισιν, ἢ ἐπισκευὴν τῶν δημοσίων οδῶν.

5. Οἱ μέχρι τῶν 10, εἰς τὴν καθάρσιν τῶν λιμένων.

6. Οἱ ἐπεκείνα τῶν 10 ἐτῶν, εἰς τὰ μεταλλεῖα.

20. Ὅλοι οἱ κατὰδικοι, ἐνὸς ἢ εὐρίσκονται εἰς τὴν ἐργασίαν τῆς 1, 2, 3 καὶ 4 κλάσεως, φέρουν ἐπὶ τοῦ ἐνδύματος αὐτῶν εἰς τὰ δεξιὸν βραχίονα σημεῖον, περὶ τὸν ἑλληνικὸν ἀριθμὸν τοῦ χρόνου τῆς καταδικῆς.

21. Ὅλοι οἱ κατὰδικοι εἰς τὴν ἐργασίαν τῆς 5 καὶ 6 κλάσεως, οἱ μὲν φέρουν σανδάλια ἐκ τμημάτων διαφόρων χρωμάτων, οἱ δὲ ἐπανωφόριοι, ἢ κάλυμμα τῆς κεφαλῆς μαύρον.

22. Ἡ ἐσωτερικὴ καθυριότης τῶν φυλακῶν, ὁ καιρὸς τῆς προσευχῆς πρωΐαν καὶ ἑσπέραν, ὁ τῆς ἐργασίας, ὁ τῆς ἀνέσεως,

ὁ τοῦ γεύματος, ὁ τῆς εἰς τὴν φυλακὴν ἐπανόδου, ὅλα ταῦτα προσδιορίζονται ἀπὸ ἰδιαίτερον κανονισμὸν ἀφορῶντα τὰ χρεῖα τοῦ φύλακος.

Ὁ κανονισμὸς οὗτος γίνεται παρὰ τοῦ Διοικητοῦ καὶ τοῦ Προέδρου τοῦ Δικαστηρίου, καὶ ὑποβάλλεται εἰς τὴν ἐπικύρωσιν τῆς Κυβερνήσεως.

Ὄταν οἱ κατὰδικαι εὐρίσκονται εἰς τὰς ἐργασίας τῶν διαφόρων κλάσεων, κατὰ τὸ 19 ἄρθρον, ὁ διευθυντὴς ἐκάστης ἐργασίας θέλει ἐκπληροῦν τὰ χρεῖα τοῦ φύλακος, κατὰ τὸν ἐδικὸν κανονισμὸν, τὸν ἀφορῶντα τὰ χρεῖα τοῦ διευθυντοῦ τῶν ἐργασιῶν, καὶ τὸν ὅποιον θέλουν κάμει ὁ Διοικητὴς καὶ ὁ Πρόεδρος, ἐπικυρωθησόμενον παρὰ τῆς Κυβερνήσεως.

23. Καθ' ὅσον καιρὸν λείπουν οἱ κατὰδικοι ἀπὸ τὴν ἐργασίαν, ἡ τροφή των εἶναι εἰς ἕκαστον τοῦ φύλακος τῆς φυλακῆς.

24. Ὁ διευθυντὴς τῆς ἐργασίας εἶναι ὑποχρεὼς νὰ δίδῃ εἰς τὸν φύλακα ἀνά πᾶσαν ἑσπέραν κατάλογον, διαλαμβάνοντα τὰ ὀνόματα τῶν ἐργασθέντων· ὁ φύλαξ σημειοῖ εἰς ἐπίτηδες βιβλίον, εἰς τὴν στήλην τοῦ ὅτι ὁ

. ἠργάσθη, καὶ ἀναφέρει τὸν ἀριθμὸν τοῦ καταλόγου τοῦ διευθυντοῦ τῆς ἐργασίας.

25. Ἡ μερὶς ἐκάστου καταδίκου θέλει πιστοῦσθαι, καθ' ἐκάστην ἐργάσιμον ἡμέραν, μετὰ τὸ ἥμισυ τῆς συνήθους δαπάνης ἐνὸς ἐλευθέρου ἀνθρώπου. Ὄταν δὲ τελειώσῃ τὴν ποινὴν, τότε λογιζονται ὅσα εἶναι εἰς ἕκαστον τοῦ, καὶ ὅσα περισσεύουν τὸν παραδίδονται τὴν στιγμὴν τῆς ἀπολύσεώς του.

Ἐὰν ἔχῃ σύζυγον, ἢ τέκνα, δύναται προσέτι νὰ γίνεταί ὁ ὑπολογισμὸς κατὰ μῆνα, καὶ τὸ περισσεῖον, ἂν ὑπάρχῃ, δίδεται εἰς τὴν σύζυγον, δι' ἐαυτὴν, καὶ διὰ τὰ τέκνα.

Ἡ εἰς χρέωσιν τοῦ καταδίκου μερὶς σχηματίζεται ἀπὸ τὴν δαπάνην τῆς τροφῆς, τῆς ἐνδυμασίας, τῆς κατοικίας, καὶ τῆς φυλάξεως.

26. Ἐκαστος Διοικητὴς, ὁμοῦ καὶ τὸ Πρωτόκλητον Δικαστήριον προσδιορίζουν τὴν τροφοδοσίαν, καὶ τὴν δαπάνην, προβλέποντες τὴν ἐνδυμασίαν, καὶ προσδιορίζουν ὅσα πρέπει νὰ πληρῶνται καθ' ἐκάστην εἰς τὸν φύλακα, διὰ τὴν φυλακὴν καὶ φυλάξιν, ἐννοησόμενον καλῶς, ὅτι ἐλαττοῦται τὸ τελευταῖον κινδύλι, καθόσον ἡ ποινὴ εἶναι μεγαλητέρα.

Δηλοποιεῖται, ὅτι ἡ τροφή εἶναι ὁμοία δι' ὅλους, ἀρκετὴ, ταῦτοχρόνως διανεμητέα, καὶ ὅτι οἶνος δὲν συγχωρεῖται.

27. Ἐὰν κανεὶς τῶν καταδικῶν ἀσθενήσῃ, ὁ φύλαξ εἶναι ὑποχρεὼς νὰ κάμῃ ἀμέσως τὴν ἀναφορὰν τοῦ πρὸς τὸν Ἀστυνόμον, διὰ νὰ μετακομισθῇ ἀνυπερθέτως εἰς τὸ νοσοκομεῖον, ἀφ' οὗ ἀποδειχθῇ τὸ πρᾶγμα.

28. Ὁ Διοικητὴς, ὁ Εἰρηνοδίκης, ἢ ὁ Πρόεδρος τοῦ Δικαστηρίου, εἶναι εἰς χρέος νὰ ἐπισκέπτονται τὰς φυλακὰς, ὁ μὲν μίαν ἡμέραν, ὁ δὲ τὴν ἐπιοῦσαν, καὶ νὰ παρατηροῦν ἂν ἐκτελῇται ὁ κανονισμὸς. Εἶναι ὑποχρεὼς νὰ δέχωνται ὁποιοδήποτε προφορικὴν ἢ ἐγγράφην παραπόνον, καὶ νὰ ἐνδίδουν ἀνυπερθέτως, καθόσον ἀφ' ἑαυτοῦ ἔχουσιν τὸν ἐπισκεπτομένον.

29. Ἐὰν κανεὶς τῶν καταδικῶν μεταχειρισθῇ ἀπειλὰς, ὀβριεῖς, ἢ βίαν, εἴτε πρὸς τὸν φύλακα, εἴτε πρὸς τοὺς ὑπαλλήλους του, εἴτε πρὸς τοὺς ἄλλους φυλακισμένους, ὁ φύλαξ ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ τὸν κλείσῃ στενώτερον, καὶ νὰ τὸν ἀσφαλίσῃ ἀκόμῃ καὶ μετὰ σίδερα.

Εἶναι ὁμοῦ ὑποχρεὼς ν' ἀναφερθῇ ἀμέσως πρὸς τὴν ἐξουσίαν, ἀπὸ τὴν ὅποιαν κρέμαται ὁ φυλακισμένος· αὕτη δ' ἐξετάζει καὶ κρίνει, ἀφ' οὗ ἀποδειχθῇ, νὰ κλεισθῇ στενώτερον, νὰ ἀφελισθῇ μετὰ σίδερα, εἰς πενιτωτὴν μανίαν, ἢ ἐκρείας ὁσος, καὶ νὰ γράσῃ τὸν φυλακισμένον ἐργασίαν ἡμέρας, ὅσαι ἤμελον ἐγκριθῇ παρὰ τοῦ Δικαστηρίου· εἰς τρέ-

πον ὥστε, ἐὰν ἡ πράξις ἀποτελῇ ἐγκλημα, τότε ἐκτὸς τοῦ ληφθέντος παρὰ τοῦ φυλάκος μέτρου, λαμβάνει χώραν ἡ ἐγκάλεσις, τὴν ἐποίαν ἤθελεν ἐπισύρει ἡ ἐξετασθησομένη πράξις παρὰ τῆς ἀνηκούσης ἀρχῆς.

Περὶ τῆς δραπετεύσεως.

30. Ὅλοι οἱ ὄντες ἐπιφορτισμένοι νὰ ὀδηγοῦν ἀφ' ἐνὸς εἰς ἄλλον τόπον τὸν διὰ πταίσμα ἢ ἐγκλημα ἐγκαλούμενον, ἢ οἱ ἐπιφορτισμένοι τὴν φυλάξιν αὐτοῦ, ὅλοι εἶναι ὑπεύθυνοι διὰ τὸ ἐγκλημα τῆς δραπετεύσεως τοῦ ἐγκαλούμενου, ἢ καταδίκου, εἴτε συνεννοηθέντες, εἴτε δι' ἀμέλειαν.

31. Εἰς περίπτωσιν δραπετεύσεως τοῦ ἐγκαλούμενου, ἢ καταδίκου, ὁ ἀρχηγὸς τῆς φυλάξεως αὐτοῦ εἶναι ὑπόχρεως ἀναφέρειται ἀμέσως πρὸς τὸν Ἀστυνομόν, ὅστις ἀμέσως εἰδοποιεῖ τὸν ἐξεταστὴν τοῦ ἐγκλήματος.

32. Αἱ ἐγκληματικαὶ ποιναὶ κατὰ τῶν διαδραπέτευσιν ὑπευθύνων εἶναι αἱ ἐφεξῆς.

Εἰς περίπτωσιν ἀμελείας, καταδικάζονται εἰς 6 μηνῶν φυλάκισιν, εἰς ὅλα τὰ δικαστικά ἐξόδα, καὶ εἰς τὴν ἀποζημίωσιν τοῦ ζημιωθέντος ιδιώτου· τοῦτο γίνεται, ὅταν ὁ δραπετὴς εἶναι ἐγκαλούμενος, ἢ κατάδικος, διὰ πταίσμα ἐπισύρον ἐπανορθωτικὴν ποινὴν.

Καταδικάζονται εἰς φυλάκισιν ἐνὸς ἔτους, εἰς ὅλα τὰ ἐξόδα καὶ ἀποζημιώσεις, ὡς ἄνω, ὅταν ὁ δραπετὴς εἶναι ἐγκαλούμενος, ἢ κατάδικος, δι' ἐγκλημα ἐπισύρον ποινὴν ἐγκληματικὴν.

Ἐὰν τὸ ἐγκλημα ἐπισύρῃ ποινὴν φυλακίσεως μέχρι 10 ἐτῶν, ἢ ποινὴν θανάτου, τότε ἡ ἐκ τῆς ἀμελείας ποινὴ θέλει εἶσθαι τριῶν ἐτῶν φυλάκισις, καὶ ἀποζημιώσεις ὅλων τῶν ἐξόδων κλπ. ὡς ἄνω.

Εἰς περίπτωσιν συνεννοήσεως ἐπιτίθεται ἡ διπλασία τῶν εἰρημένων ποινῶν.

33. Ἐὰν οἱ κατάδικοι συλληφθῶσιν ἐκ νέου, ἐντὸς τῶν 6 πρώτων μηνῶν, τότε ἐλαττοῦται καθ' ἓν τρίτον ἡ ἐπιβληθεῖσα ποινὴ.

Ἡ ἐλάττωσις αὕτη δὲν εἶναι ἐφαρμοστέα, ὅταν ἡ καταδίκη πηγᾷ ἐκ συνεννοήσεως.

34. Ὅσοι ἀλλότριον ὄντες τῆς φυλάξεως τοῦ φυλακισμένου, ἀποδειχθῶν ὅτι ἐπροπαρασκεύασαν, ἢ ἐδόθησαν τὴν δραπετεύσιν, θέλουν τιμωρεῖσθαι μὲ τὸ ἥμισυ τῆς ἐπιβλητέας ποινῆς εἰς τὸν φύλακα.

35. Ἐὰν ὁ κατάδικος θραύσῃ τὴν φυλακὴν, καὶ δραπετεύσῃ, πράττει ἐγκλημα, καὶ γίνεται δίκη κατ' αὐτοῦ, ἐπαναλαμβάνομένης εὐθὺς τῆς ποινῆς, ἀφ' ἐνὸς μέχρι τῶν δύο ἐτῶν φυλακίσεως.

Ἡ δευτέρα ποινὴ ἄρχεται ἀφ' οὗ τελειώσῃ ἡ πρώτη.

36. Εἰς περίπτωσιν θραύσεως τῆς φυλακῆς, οἱ φύλακες ὑπόκεινται, Α'. εἰς τὸ τριπλοῦν τῆς ποινῆς, εἰς 7 ἢ ὅποιαν ἤθελον ὑποβληθῇ εἰς περίπτωσιν δραπετεύσεως· Β'. ἡ συνεννόησις τῶν φυλάκων εἰς θραῦσιν φυλακῆς, τιμωρεῖται μὲ σιδηρὰ δεσμὰ ἐπὶ ζωῆς, εἰς περίπτωσιν θραύσεως τῆς φυλακῆς.

37. Οἱ περὶ τῶν ὁποίων γίνεται λόγος εἰς τὸ 34 ἄρθρον τιμωροῦνται μὲ τὸ τριπλοῦν τῆς ποινῆς, εἰς τὴν ὁποίαν ἤθελον ὑποπέσει δι' ἀπλὴν δραπετεύσιν.

38. Ὅσοι χορηγοῦν ἄσυλον, ἢ βοήθειαν, μετὰ τὴν κοινοποίησιν τῆς δραπετεύσεως, τιμωροῦνται μὲ τὸ 3 τῆς ἐνδιαλαμβανομένης ποινῆς εἰς τὸ ἄρθρον 34.

39. Ὅσοι καταδικάζονται διὰ δραπετεύσιν συμβᾶσαν διὰ θραύσεως, ἢ μὴ, τῆς φυλακῆς, εἶναι ὑπόχρεοι εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν δικαστικῶν ἐξόδων, καὶ εἰς τὴν ἀποζημίωσιν τοῦ πολιτικοῦ μέρους.

40. Δηλοποιεῖται, ὅτι ἀποκλείονται τῆς κατηγορίας, ὡς

συνδραμόντες εἰς τὴν ἐκ τῆς φυλακῆς δραπετεύσιν, διὰ θραύσεως αὐτῆς, ἢ μὴ, οἱ ἀνιόντες καὶ κατιόντες, καὶ ἡ σύζυγος τοῦ φυλακισμένου.

41. Οὐδεὶς κατάδικος δύναται ν' ἀπολυθῇ παρὰ τοῦ φύλακος, ἄνευ ῥητῆς διαταγῆς τῆς ἀνηκούσης ἀρχῆς.

42. Ὅταν ὁ φυλακισμένος διὰ χρηματικὸν χρέος, τοῦ ὁποῦ οὐ ἡ ποσότης δὲν ὑπερβαίνει τοὺς 300 Φοινίκας, ὑποφέρῃ χρόνου ἐνὸς φυλάκισιν κατὰ συνέχειαν, τότε τὸ ἐκ τοῦ ὁποῦ ἐξαρτᾶται Δικαστήριον, ἐκδίδει διαταγὴν ἀπολύσεως.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεὺς θέλει ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν Ψήφισμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 14 Δεκεμβρίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικ. Γραμματ. Β. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Τύπος.

Χρονολογία.				Διαταγή.		
Ἔτος.	Μην.	ἡμέρ.	ἡμέρ.	Χρονολογία τῆς διαταγῆς.	Ἀρχὴ παρὰ τῆς ὁποίας ἐξεδόθη ἢ διαταγῆς.	Ἀριθμὸς τῆς διαταγῆς.

Ἀρ. 2644.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Κατὰ τὸ ἄρθρον α' τοῦ ὑπ' Ἀρ. 504 Α ψηφίσματος Διατάττομεν.

Α'. Ὁ Κ. Ἰωάννης Εὐγενίδης διορίζεται Διοικητὴς Ἀνδρούσης, Μικρομάνης καὶ Ἐμπλακίκων, ἀντὶ τοῦ Κ. Γαλάνη Κουμινδουράκη, διορισθησομένου εἰς ἄλλην δημόσιον ὑπηρεσίαν.

Β'. Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας νὰ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 11 Νοεμβρίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Ἀρ. 2732.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Διατάττομεν.

Α'. Ὁ Κ. Ἰωάννης Παπαλεξόπουλος διορίζεται Ἀστυνομὸς Νάξου, ἀντὶ τοῦ Κ. Β. Οἰκοδόμου.

Β'. Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας νὰ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 30 Νοεμβρίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Ἀρ. 2832.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Κατὰ τὸ ἄρθρον η' τοῦ ὑπ' Ἀρ. 504 Α ψηφίσματος Διατάττομεν.

Α'. Ὁ Κ. Ἰωάννης Κοκκίνης διορίζεται Τοποτηρητὴς Πραστοῦ, ἀντὶ τοῦ Κ. Γ. Κλήρη.

Β'. Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας νὰ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 14 Δεκεμβρίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

(ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ.)

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΤΟΥ ΑΡ. 100 ΤΗΣ ΓΕΝΙΚΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Αρ. 847

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Κατὰ τὸ ἄρθρον η' τοῦ ὑπ' Αρ 504 ψηφίσματος
Διατάττομεν.

Ὁ Κ. Α. Διδασκάλου διορίζεται Τοποτηρητῆς Σαλαμίνος, ἀντὶ τοῦ Κ. Δ. Κωνσταντίνου Καβάκου.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας νὰ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν διάταγμα.

Ναυπλίου, τὴν 18 Δεκεμβρίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Δικαστικά.

Αρ. 74.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

ΤΟ ΠΡΩΤΟΚΑΝΤΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ ΠΟΡΟΥ, ΑΙΓΙΝΗΣ, ΚΤΛ.

Ὁ Νικόλαος Ἀποστολάτος Κεφαλῆν ἐτῶν τριάκοντα, κατηγορηθεὶς ἀπὸ τὴν Ἀστυνομίαν Αἰγίνης διὰ τῆς ὑπ' Αρ. 48 ἀναφορᾶς τῆς, χρονολογουμένης τὴν 17 Ἰουλίου 1829, ὡς φονεύσας ἐνταῦθα ἐκ προμελέτης τὸν χα. Αἰδρέα Στεφάνου Κωνσταντινουπολίτην τὴν 10 Ἰουλίου 1829, συνελήφθη καὶ ἐστάλη εἰς τὸ Δικαστήριον τῶν Δυτικῶν Σποράδων, διὰ νὰ δικασθῇ. Τὸ Δικαστήριον ἐκεῖνο διάβηκεν ἐπὶ τῆς προκειμένης ἐγκαλέσεως ἐξεταστὴν δικαστὴν τὸν Κ. Β. Θ. Γκίνην, ὁποῖος διὰ τῆς ἀπὸ 12 Ὀκτωβρίου 1829, ἀναφορᾶς του εἰσήξεν εἰς ἐγκληματικὴν δίκην τὸν ῥηθέντα Ἀποστολάτον, καὶ ἐζήτησε νὰ ἐφαρμωσθῇ κατ' αὐτοῦ ὁ § λζ' τοῦ Ἀπανθίσματος τῶν ἐγκληματικῶν. Τὸ Δικαστήριον ἐκοινοποίησε πρὸς τὸν ἐγκαλούμενον τὴν αὐτὴν κατηγορίαν, διὰ ν' ἀπολογηθῇ· ἀλλ' αὐτὸς κατὰ τὴν ἀναφορὰν τῆς Ἀστυνομίας Σπετσῶν ὑπ' Αρ. 216 τὴν νύκτα τῆς 22 Νοεμβρίου 1829, τοιχορῦξας τὴν φυλακὴν ἐδραπέτευσε. Τὸ Δικαστήριον τῶν Δυτικῶν Σποράδων, κατὰ τὴν ἀπὸ 11 Δεκεμβρίου 1829 ἀναφορὰν τοῦ ἐξεταστοῦ δικαστοῦ, ἐξέδωκε κατὰ τοῦ φυγοδίκου τὸ ὑπ' Αρ. 192 Α' ἔνταλμα ἐμφανίσεως.

Γενόμενης δὲ μεταρρυθμίσεως εἰς τὸν δικαστικὸν κλάδον, καὶ σταλέντων τῶν ἐγγράφων τῆς προκειμένης ὑποθέσεως εἰς τὸ Δικαστήριον τοῦτο, ὁ ἐξεταστὴς αὐτοῦ Κ. Νικόλαος Πανταλέων δι' ἀναφορᾶς του ὑπ' Αρ. 2. ἐζήτησε νὰ ἐκδώσῃ τὸ Δικαστήριον τὸ κατὰ νόμον Β' ἔνταλμα κατὰ τοῦ φυγοδίκου, καὶ τὸ Δικαστήριον δυνάμει τοῦ Αρ. 302 τῆς ἐγκληματικῆς διαδικασίας, καὶ κατὰ τὴν αἴτησιν του, ἐξέδωκε τὸ ὑπ' Αρ. 32 Β' ἔνταλμα ἐμφανίσεως τὴν 26 Νοεμβρίου 1830, τὸ ὁποῖον, κατὰ τὴν πρὸς τὸ Δικαστήριον ὑπ' Αρ. 528 ἀναφορὰν τοῦ Τοποτηρητοῦ Σαλαμίνος, δημοσιεύθη κατὰ τάξιν εἰς τὴν νῆσον Σαλαμίνα, ὅπου ἦτον ἡ τελευταία κατοικία τοῦ ἀπόντος Ν. Ἀποστολάτου Κεφαλῆος.

Ἐπειδὴ δὲ, παρελθουσῶν τῶν 10 ἡμερῶν, αἵτινες ἐδόθησαν τῷ φυγοδίκῳ Ν. Ἀποστολάτῳ διὰ τοῦ Β' ἐντάλματος, δὲν ἐμφανίσθη τὸ Δικαστήριον, δυνάμει τοῦ ῥηθέντος 302 Αρ. τῆς ἐγκληματικῆς διαδικασίας, καλεῖ

διὰ τρίτην καὶ τελευταίαν φορὰν τὸν φυγοδίκον Νικόλαον Ἀποστολάτον Κεφαλῆνα διὰ νὰ ἐμφανισθῇ ἐνώπιόν του ἐντὸς δέκα ἡμερῶν, ἀφ' ἧς τὸ παρὸν καταχωρηθῇ εἰς τὴν Γενικὴν ἐφημερίδα, διὰ ν' ἀποληγθῇ εἰς τὴν κινήθεισαν κατ' αὐτοῦ κατηγορίαν φόνου· ἀν' δὲ, παρελούσης τῆς τελευταίας ταύτης διορίας, δὲν ἐμφανισθῇ, ὅλη ἡ περιουσία του μεσεγγυᾶται.

Ὅλαι αἱ ἀρχαὶ τοῦ Κράτους ὀφείλουσι νὰ προσέχουν, ἵνα συλλάβουν τὸν φυγοδίκον Ν. Α. Κεφαλῆνα, ἐὰν, κατὰ περιστάσιν, εὐρεθῇ εἰς τὰ Τμήματά των.

Τὸ παρὸν ἔνταλμα θέλει καταχωρηθῇ εἰς τὴν Γενικὴν Ἐφημερίδα· ἀντίγραφα δ' αὐτοῦ θέλουσι κολληθῇ, ἐν ἐπὶ τῆς Δύρας τῆς κατοικίας τοῦ ἀπόντος, ἄλλο εἰς τὴν ἐκκλησίαν τῆς ἐνορίας του, καὶ ἕτερον εἰς τὴν ἀγορὰν τῆς νήσου Σαλαμίνος.

Χαρακτηριστικὰ τοῦ σώματος τοῦ φυγοδίκου πρόσωπον λευκόν, ὀφθαλμοὶ καστανέχρσοι, ἀνάστημα μέτριον, μύσταξ ὑπόξανθος.

Ἐν Αἰγίνῃ, τὴν 11 Δεκεμβρίου 1830.

Ὁ Πρόεδρος ΚΥΡΙΤΖΗΣ ΜΑΡΓΑΡΙΤΟΥ.

Ἀντὶ τοῦ γραμματέως Ὁ ὑπογραμματεὺς Νικόλαος Μαρῖνος.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Εἰς τὴν ἡπείρου τῆς Εὐρώπης ἀναφαίνονται συμπτώματα ἐπίφοδα διὰ τὴν καθολικὴν εἰρήνην. Διάφορα στρατιωτικὰ σώματα ἐτέθησαν εἰς πολεμικὴν στάσιν ἐν ταῖς Ῥωστικαῖς ἐπαρχίαις. Στρατεύματα διετάχθησαν νὰ ὑπάγωσι πρὸς τὰ δυτικὰ σύνορα, καὶ ἄλλα στρατεύματα κατέλαβον τὰ σκηνώματα αὐτῶν ἐλθόντα ἐκ τῶν ἐνδοτέρων τοῦ Κράτους τόπων. Ὅλα σχεδὸν τὰ φρούρια τῆς Γερμανικῆς Ἐνώσεως ὀχυρύνονται μὲ νέας φρουράς. Τὸ παρὰ τὸν Ῥήνον Προυσικὸν στράτευμα ηὐξήθη σημαντικά. Ἡ Αὐστρία πέμπει ἀδιακόπως εἰς τὴν Ἰταλίαν πυροβολικὸν καὶ παντοδαπὰ πολεμοφίδια, καὶ στρατολογεῖ εἰς τὴν Οὐγγαρίαν 50,000 ἀνθρώπους.

Ὁ Κύριος Λαφίτης, Πρόεδρος τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου τῆς Γαλλίας, εἶπεν εἰς ὁμιλίαν τινὰ ἐν τῇ Βουλῇ ὅτι κατὰ τὸν Φεβρουάριον μῆνα 500,000 στρατεύματα τῆς γραμμῆς καὶ 1,000,000 ἐθνικῆς φρουρᾶς θέλουσι εἶναι ἑτοιμα εἰς ἐκστρατείαν, καὶ ὅτι ὁ Βασιλεὺς, ἐὰν ἦτον ἀναγκαῖον, ἤθελεν ἡγηθῇ αὐτὸς τοῦ στρατοῦ τούτου.

Παρεκτὸς τῆς εἰρημένης στρατευσίμου ἐθνικῆς φρουρᾶς, τὸ διαμένον αὐτῆς μέρος λογίζεται εἰς 3,000,000.

Ἐκ Παρισίων, 6 Νοεμβρίου.

Ἡ εἰσαγωγή τῆς δίκης τῶν πρώην Ὑπουργῶν ἐγγίζει εἰς τὸ τέλος, καὶ αἱ διαφιλονεικῆσεις ἐμποροῦν ν' ἀρχίσωσι μετὰ τὰ μέσα τοῦ Δεκεμβρίου· νομίζεται δὲ ὅτι δὲν θέλουσι διαρκέσει πλέον τῶν 15 ἡμερῶν. Διάφοροι ὅμως ἀναφοραὶ Παρισίων ἐμπόδων πρὸς τὸ Συνέδριον τῶν Πατρικίων ζητοῦν ν' ἀναβληθῇ ἡ ὑπόθεσις αὕτη 20 ἡμέρας μετὰ τὴν ἀρ.

χὴν τοῦ νέου ἔτους διὰ φόβον μὴ προξείνηθῃ κάμμία κακὴ ἐπιρροὴ ἐντεῦθεν εἰς τὸ ἐμπόριον κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἀρχιχρονιάς. Ἀλλὰ δὲν ἀπεφασίσθη ἀκόμη περὶ τούτου οὐδέν.

Ἐκ Λονδίνου, 11 Νοεμβρίου.

Ἐν τῇ χθεσινῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ τῶν Λόρδων Συνεδρίου, λόγου γενομένου περὶ τῆς τοῦ τόπου καταστάσεως καὶ περὶ τῆς ἀντιπροσωπικῆς μεταρρυθμίσεως, ὁ ἄρχων τοῦ Ὑπουργείου εἶπεν ὅτι ἀπὸ τὴν ἀρχὴν τῆς συνόδου ὡμολόγησεν ὅτι ἡ μεταρρύθμισις ἀπαιτεῖτο ἰσχυρῶς ἀπὸ τὰ συμφέροντα τοῦ τόπου· ὅτι, ὑπερασπιζόμενος τὴν μεγάλην ταύτην ὑπόθεσιν, δὲν θέλει πράξει οὐδὲ προβάλλει τί, τὸ ὅποιον ἡδύνατο νὰ σαλεύσῃ τὸ σύνταγμα τῆς Ἀγγλίας· ὅτι οὐδὲ ὑπουργεῖον νέον ἤθελε διαιεσθῇ νὰ συστήσῃ κατὰ τὰς διατάγας τοῦ Βασιλέως, ἐὰν δὲν τὸν εἶχε συγχωρήσει ἡ Α. Μ. νὰ προβάλλῃ ὡς τάχιστα εἰς τὴν Βουλὴν τὸ περὶ μεταρρυθμίσεως ζήτημα. Ὅτι ἡ μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τῶν συλλειτουργῶν του πρώτη συνθήκη ἦτον ἡ καὶ ὅλους τοὺς κλάδους τῆς διοικήσεως οἰκονομία. Περὶ δὲ τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς τῆς Ἀγγλίας, ὁ λόρδος Γραὶ ὡμίλησεν οὕτω πως :

α Περὶ πάντων ἐκείνων τῶν ζητημάτων, ἐξ ὧν ταράσσεται σήμερον ἡ ἡμεῖς, ἔλαβον ἤδη εὐκαιρίαν νὰ διακηρύξω ὅτι, κατὰ τὴν ἡνῶμην μου, ἡ ἀληθὴς τῆς Ἀγγλίας πολιτικὴ εἶναι τέλειον σύστημα τοῦ ἀπέχεσθαι τῆς μεσολαβήσεως, καθόσον αὐτὸ δὲν βλάπτει τὴν ἐθνικὴν αὐτῆς τιμὴν. Δὲν δύναμαι νὰ εἶπω τίποτε πλέον σήμερον, ἐπειδὴ δὲν ἔλαβον εἰσέτι καιρὸν νὰ μάθω τί εἶχε κάμει περὶ τούτου τὸ ὑστερίνον ὑπουργεῖον. Διὰ νὰ διαφυλάξωμεν δὲ τὴν ὁποίαν ἀπολαύομεν εἰρήνην, ὀφείλομεν πρὸ πάντων νὰ ζητήσωμεν νὰ διατηρηθῶσιν αἱ πρὸς τὰς συμμάχους τῆς Α. Μ. αὐτὰς σχέσεις μας, διὰ νὰ τελειώσωμεν ὅλας τὰς ὑποθέσεις, αἵτινες τείνουσι εἰς τὸ νὰ ταράξωσι τὴν ἡσυχίαν τῆς Εὐρώπης. Μεταξὺ δύο Κυβερνήσεων, ὅποια ἡ Γαλλία καὶ ἡ Ἀγγλία, ἀμφοτέρων φεμελιωμένων ἐπ' αὐτὰς εἰς τὰς ἀρχὰς τῆς ἐλευθερίας, πρέπει νὰ εἶναι, δὲν διστάζω, εἶναι, καὶ θέλει εἶσθαι πᾶλιν καιρὸν ἀρμονία, προερχομένη ἐκ τῆς κοινότητος ταύτης τῶν ἀρχῶν, καὶ ἐκ τῆς ἀπουσίας παντὸς σκοποῦ πλεονεξίας καὶ αὐξήσεως, σημεῖον διακριτικὸν τῆς πολιτικῆς τῶν ἐλευθέρων καὶ φωτισμένων πολιτειῶν. Τοιαύτη εἶναι ἡ διαγωγή, τὴν ὁποίαν θέλουσι ν' ἀκολουθήσωσιν οἱ νέοι Ὑπουργοὶ τῆς Α. Μ. Ἐν ἐνὶ λόγῳ, θέλουσι βάλει ὅλα τὰ δυνατὰ τῶν διὰ ν' ἀφανίσωσι τὰς ὑπαρχούσας καταχρήσεις, νὰ εἰσάξωσιν εἰς τὰς δημοσίους δαπάνας στεννότητα οἰκονομίαν, καὶ τέλος νὰ διατηρήσωσι τὴν εἰρήνην ἐφόσον αὕτη συνάδει μὲ τὴν τιμὴν καὶ τὴν ἀνεξαρτησίαν τοῦ τόπου. »

Ἡ ὁμολογία αὕτη τοῦ νέου Ὑπουργείου ἐδέχθη ἀπὸ τὸ Συνέδριον μὲ μεγάλας ἐπευφημίας.

Τὴν 6 τοῦ Νοεμβρίου ἡ ἐθνικὴ συνέλευσις τοῦ Βελγίου διεκήρυξε παμπληθῆ τὴν αὐτονομίαν τοῦ Βελγικοῦ λαοῦ (τηρουμένων τῶν σχέσεων τοῦ Δουκάτου τοῦ Λουξεμβούργου πρὸς τὴν Γερμανικὴν Ἐνωσιν.)

Μετὰ τὴν λύσιν τῆς προτάσεως ταύτης τρεῖς ἕτεραι

σημαντικαὶ ἐτέθησαν εἰς σκέψιν τῆς Συνελεύσεως : Καὶ ἡ μὲν πρώτη εἶναι περὶ τῆς ἐκπτώσεως τοῦ Γουλιέλμου Α, ἡ δὲ δευτέρα περὶ τοῦ εἶδους τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἡ τρίτη περὶ τῆς ἀποκλείσεως ὅλων τῶν μελῶν τοῦ οἴκου τοῦ Ὁράγγου.

Ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τῆς 11 Νοεμβρίου ἡ ἐθνικὴ Συνέλευσις ἀπεφάσισε καὶ τὸ εἶδος τῆς Κυβερνήσεως, ψηφισθείσης τῆς Συνταγματικῆς Μοναρχίας.

Μετὰ τὴν σύνθεσιν τοῦ πολιτικοῦ Συντάγματος, ἡ δεινότερα τῶν προκειμένων ζητήσεων πρέπει νὰ εἶναι τώρα εἰς τὴν Βελγικὴν Σύνοδον ὁ διορισμὸς τοῦ ἡγεμόνος τοῦ ἔθνους.

(Journal des Débats.)

Συνοπτικὴ τις σημείωσις, κατὰ τὸν Ἀγγλον Ταχυδρόμον, περὶ τοῦ πολιτικοῦ βίου τοῦ Κυρίου Ὑσκίσσονος.

Τὰ πρῶτα δοκίμια τοῦ Κυρίου Ὑσκίσσονος, ὡς ἀνδρὸς πολιτικοῦ, ἔγειναν ἐν Παρισίοις.

Οὐ πολὺ ὕστερον τῆς εἰς τὴν Ἀγγλίαν ἐπιστροφῆς του ἔγεινε φίλος καὶ ἐπιστήμιος τοῦ Πίτ καὶ τοῦ Κυρίου Δουνδάς, τοῦ ὁποίου ἦτο τότε γραμματεὺς ἰδιαιτέρος. Οἱ δύο οὗτοι ἄνδρες τὸν εἰσήγαγον εἰς τὴν Βουλὴν, ὅπου ἐξηκολούθησε νὰ συνεδριάξῃ ἀδιακόπως μέχρι τοῦ θανάτου του. Διωρίσθη καταρχὰς ἐκ Μορπέθης, ἔπειτα ἐκ Λισκαίρδης, κομιτίης ἀνηκούσης εἰς τὸν λόρδον Ἑλλιῶτον. Τὸ 1802 παρῆσθαι ὡς ὑποψήφιος τῆς πόλεως Δύδριος, ἀλλ' ἀπέτυχεν. Ἡ ἐπιρροία τοῦ δουκὸς Ρίχεμόνδου τὸν ἔκαμε νὰ διορισθῇ πκρά τῆς Κικεστρίας. Εἰς ἐκείνου τοῦ χρόνου ἐξεπλήρωσεν ἀλληλοδιαδόχως διαφόρους λειτουργίας : τουτέστιν ὡς Γραμματεὺς τῆς Πολιτείας, ὡς Γραμματεὺς τοῦ Θεσαυροῦ, Ἀρχεπιμελητῆς τῶν δασῶν καὶ δρυμνῶν, καὶ Σύεδρος τοῦ ἰδιαιτέρου Συμβουλίου. Ὅταν παρητήθη ὁ Πίτ, ὁ Κύριος Ὑσκίσσον ἐλάβεν ἐτησίαν ἀντιμισθίαν 1200 Λίτρας Στερλίγγας. Τὸ 1823 ὁ Κύριος Ὑσκίσσον διωρίσθη Πρόεδρος τοῦ Ἐμπορικοῦ Ἀρχείου, καὶ Ταμίας τοῦ Ναυτικοῦ. Ἀρῆσε τὰς ἀρχὰς ταύτας κατὰ τὸ 1827, καὶ ἀναδέχθη τὴν ἐπὶ τῶν Ἀποικιῶν Γραμματείαν τῆς Πολιτείας· ἄφησε δὲ καὶ αὐτὴν κατὰ τὸν Μαῖον τοῦ 1828, καθ' ὃν καιρὸν παρητήθη τοῦ Ὑπουργείου, ἐπειδὴ τὰ διανοήματα αὐτοῦ δὲν συνεφώνουν μὲ τὰ τοῦ Δουκὸς Βελλίγκτωμος. Ὁ Κύριος Ὑσκίσσον παρίστανεν εἰς τὴν Βουλὴν τὴν πόλιν Λιβερπούλ ἀφ' ἧς ὅρας παρητήθη ὁ Κύριος Κάννινγκ τῆς ἀντιπροσωπίας τῆς πόλεως ταύτης.

Κίνησις πολεμικῶν πλοίων ἐν τῷ Λιμένι Ναυπλίου.

Κατὰ πλους. — Τὴν 13 Δεκεμβρίου Λέμβος Ἑλληνικὴ Ἅγιος Νικόλαος ἀπὸ Πόρτου καὶ Σπετσῶν ἡμέρας 3. — Τὸ Ἑλληνικὸν Κώττερον Ἀἶολος ἀπὸ Ὑδρας ἡμέρας 2.

Τὴν 18 ἡ Γαλλικὴ Γαβάρρα Δελλίζανς ἀπὸ Νεοκάστρου ἡμέρας 3. — Ἡ Ἑλληνικὴ Λέμβος Σαπφὼ ἀπὸ Σπετσῶν ἡμέρας 1.

Ἀπὸ πλους. — Τὴν 13 ἡ Ἀγγλικὴ Κορσέτα Ἀλιγέτα. — Τὴν 15 τὸ Ἑλληνικὸν Κώττερον Αἶολος. — Τὴν 15 τὸ Γαλλικὸν Βοΐκιον ἡ Σέτα εἰς Σαύρην.